

πάραυτα τὴν αἰχμὴν τοῦ ξίφους κεντῶσαν τὴν ράχιν αὐτῶν.

Οἱ νάνοι, παρατηροῦντες ἀνησυχῶς τοὺς νεοελθόντας, κατελήφθησαν ὑπὸ φρικιάσεως εὐθὺς ὡς εἶδον τὴν μυστηριώδη ἐκείνην συνοδίαν, διευθυνομένην ἀκριβῶς πρὸς τὸ μέρος, ὅπερ εἶχον ἐκλέξει ὡς καταφύγιον.

Καὶ ὄντως, οἱ φορεῖς διήλθον τὴν ὁδὸν καὶ ἀπέθηκαν τὸ φορεῖον ὑπὸ τινὰ ἰτέαν.

Εἶτα οἱ δύο θωρακοφόροι ἐκαθέστησαν εἰς τινων βημάτων ἀπόστασιν καὶ ἀπέθηκαν πλησίον αὐτῶν τὰ ξίφη των. Ἦσαν δὲ οὗτοι, ὡς ἡδύνατό τις εὐκόλως νὰ ἐννοήσῃ ἐκ τῆς περιβολῆς καὶ τοῦ ἡθους αὐτῶν, ἐκ τῶν φοβερῶν ἐφίππων πιστοριοφόρων, οἵτινες τόσῳ σπουδαῖον διεδραμάτισαν μέρος κατὰ τοὺς θρησκευτικούς πολέμους.

[Ἐπεταὶ συνέχεια].

TONY.

ΒΕΒΒΟΛΟΑ ΚΡΕΣΤΟΒΕΚΗ

ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

[Συνέχεια]

— Μμ... μμ... δηλαδή... ἔξυρετε τί... Τὸ συμβόλαιον βεβαίως θὰ γείνη ἀνεπίσημον, ἀλλὰ συμφώνως πρὸς τοὺς κανόνες, τοὺς ὁποίους ἀπαιτοῦν τὰ τοιοῦτου εἶδους συμβόλαια.

— Σύμφωνος, ἔνευσε ὁ Βελτίστσεφ.

— Ἀλλὰ-α-α... μ-μ... ἐπειδὴ εἰς τὸ συμβόλαιον, φρονῶ, ὅτι δὲν εἶνε σωστὸν νὰ θέσωμεν τὴν καθ'αυτὴ οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως, ὅτι δῆθεν, ἐγώ, ὁ Ἀντιζίστρωφ ἀναλαμβάνω τὴν διεκπεραίωσιν τοῦ διαζυγίου τοῦ δεῖνος μετὰ τὴν δεῖνα, ἐγὼ δέ, ὁ Βελτίστσεφ, ὑποχρεοῦμαι ἐν περιπτώσει εὐνοϊκῆς ἐκβάσεως καὶ τὰ λοιπά...

— Βεβαίως τὰ τοῦτο εἶνε ὅλως ἀδύνατον, ἐπεβεβαίωσεν ὁ Βελτίστσεφ.

— Τὸ βλέπετε λοιπὸν! ... Διὰ τοῦτο ἡμεῖς θὰ τὸ συντάξωμεν διαφοροτρόπως.

— Παραδείγματός χάριν, ἄς εἶνε κ' ἔτσι, πάρετε ἓνα ἐπιστημονικὸν βιβλίον, τὸν Δάρβιν ἔστω, ἢ ὅ,τι ἄλλο θέλετε! καὶ παραγγεῖλάτέ μου νὰ τὸ μεταφράσω εἰς τὸ ρωσικόν. Τότε κάμνομεν τὸ συμβόλαιον, οὕτως, ὅτι δῆθεν ὁ Βελτίστσεφ παρήγγειλε πρὸς τὸν Ἀρίσταρχον Ἀντιζίστρωφ, τὴν μετάφρασιν τοῦ ταδε συγγραμματος, μετὰ τὴν συμφωνίαν, ὅτι, τῆς ἐν περιπτώσει εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως ἐργασίας, ἣν ἀνέλαβεν, ὑπόσχομαι νὰ τῷ πληρώσω πέντε χιλιάδας. Μ' ἐννοεῖτε; Τότε ἔχομεν καὶ τὸ ψωμί γερὸ καὶ τὸ σκυλὶ χορτασμένο.

Ὁ Βελτίστσεφ εἰσάγα, θεωρῶν τὸν ξένον τοῦ μετὰ διαφορομένου μειδιάματος.

— Ἀκούσατέ μου! εἶπεν οὗτος ἐπὶ

τέλους· συγγνώμην διὰ τὴν εἰλικρίνειαν, μὴ φαίνεται ὅμως, ὅτι πᾶν ὅ,τι λέγετε εἶνε λόγοι τοῦ ἀέρος! ... Τίς ἡ ἀνάγκη συμβολαίου; καὶ τί Δάρβιν μοῦ λέγετε; καὶ τίς, ἐπὶ τέλους πληρόναι διὰ μεταφράσεις πέντε χιλιάδας; ἀλλὰ καὶ ποῦ θὰ παρυσιασθῇτε μετὰ τοιοῦτον μῶρον συμβόλαιον;

— Βεβαίως, νὰ σὰς ἐνάξω, δὲν θὰ τὸ κάμω ποτέ, ἀλλὰ τοῦτο εἶνε, ἔξυρετε, ἀπλῶς μόνον πρὸς ἡσυχίαν τῆς συνειδήσεως! σαρκαστικῶς μειδιῶν εἶπεν ὁ Ἀντιζίστρωφ.

— Ὅχι, με συγχωρεῖτε, αὐτὰ τὰ ὁποῖα λέγετε, ἀπέχουν πολὺ ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν! Με ἀναγκάζετε μάλιστα νὰ ἀμφιβάλω, ἂν πράγματι δύνασθε νὰ διεκπεραιώσετε τὴν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν ἀναλαμβάνετε.

— Εἰμπορεῖτε λοιπὸν νὰ ἀμφιβάλετε! τί με μέλλει ἐμένα; ... Ἐγώ, κύριέ μου, εἶμαι ριζοσπάστης· βουλέ - βού, λοιπὸν, βουλέ - βού, ἀφοῦ ὅμως δὲν βουλέ - βού, τότε πῶς βουλέ - βού! Αὐτὸ εἶνε τὸ παρὰ μῦθι!

— Δὲν σὰς ἐννοεῖ κανεὶς! Εἰπέτε μου, παρακαλῶ, τοῦτο ὁμοιάζει με μίαν μυστικότητα! Ἀναλάβετε τὴν ὑπόθεσιν καὶ μὴ δώσετε οὔτε κἂν ὑπαινιγμὸν τῶν μέσων, τὰ ὁποῖα πρὸς τοῦτο θὰ μεταχειρισθῇτε. Ὅμιλεῖτε περὶ συμβολαίων τινῶν εἰκονικῶν καὶ θέλετε, ὥστε ἄνθρωπος, ἔχων σώας τὰς φρένας, νὰ σὰς πιστεύσῃ διὰ μῖξ. Αἱ σοβαραὶ πράξεις δὲν γίνονται οὕτω πως!

— Χμ... δηλαδή, με ἄλλους λόγους θέλετε νὰ εἰπῇτε πῶς εἶμαι κανένας ἀγύρτης καὶ ἀπατεῶν;

— Νὰ σὰς εἰπῶ, ἐπρόφερν ἀνασπῶν τοὺς ὤμους ὁ Πλάτων· σεῖς ὁ ἴδιος με ἀναγκάζετε νὰ συμπεράνω τοῦτο.

— Ὡστε θέλετε λοιπὸν, εἶπε καμμῶν τὸν ἓνα ὀφθαλμὸν ὁ Ἀντιζίστρωφ, θέλετε, νὰ εἰποῦμεν, νὰ σηκώσω ὀλίγον τὴν ἄκραν τοῦ μυστηριώδους παραπετάσματος μου, καὶ δι' ὑπαινιγμοῦ ἔστω, νὰ σὰς δείξω τὸν δρομίσκον ἐκεῖνον, εἰς τὸν ὁποῖον σκέπτομαι νὰ ὀδηγήσω τὴν ἐνδιαφέρουσαν ὑμᾶς ὑπόθεσιν; ... Ἔτσι εἶνε, κύριε Βελτίστσεφ;

— Φρονῶ ὅτι ἀπ' ἐδῶ ἔπρεπε ν' ἀρχίσωμεν, ἂν ἐπιθυμῇτε νὰ φέρωνται πρὸς ὑμᾶς μετὰ σοβαρᾶς ἐμπιστοσύνης.

— Χμ... Ἔτσι εἶνε! ... Καταλαμβάνω. Ἀς γείνη λοιπὸν ὅπως τὸ θέλετε! Θὰ σηκώσω τὸ παραπέτασμα, ἀφοῦ τὸ ἐπιθυμῇτε! εἶπεν ὁ Ἀντιζίστρωφ διὰ πρῶτον πανηγυρικοῦ ὕφους.

Ἠγέρθη ἐκ τοῦ καθίσματος καὶ θέσας τὰς χεῖρας εἰς τὰ θυλάκιά του ἐπλησίασε πρὸς τὸν Βελτίστσεφ διὰ βραδέων καὶ μελετημένων βημάτων.

— Ἀς λάβωμεν, παραδείγματός χάριν, ὡς θέμα τῆς ὁμιλίας μας ἓν χαριέστατον τοπεῖον, ἤρξατο οὗτος καμμῶν ὡς πάντοτε τὸν ἀριστερόν ὀφθαλμόν. Τί θὰ ἐλέγετε, παραδείγματός χάριν, ἂν ἐβλέπατε τὸν Κόροβοφ νὰ κάμνῃ περίπα-

τον εἰς τὴν ἐν Βλαδὴμέρσκ! ἀγούσαν; ... Πῶς σὰς φαίνεται ἡ ἀποψὶς τοῦ μακροῦ τούτου καὶ ὁμαλοῦ δρομίσκου εἰς τὸ χαριέστατον τοῦτο τοπεῖον; Ἀπαντήσατέ μου λοιπὸν! ... Θὰ γνωρίζετε βεβαίως ὅτι, κατὰ τοὺς νόμους τῆς ρωσικῆς αὐτοκρατορίας, ὁ γάμος αὐτὸς καθ' ἑαυτὸν διαλύεται, ἂν εἰς ἐκ τῶν συζύγων δὲν δηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν ν' ἀκολουθήσῃ οἰκιοθελῶς τὸν αὐτὸν δρόμον πρὸς διατήρησιν τῶν συζυγικῶν δεσμῶν καὶ τῆς συμβιώσεως.

Ὁ Βελτίστσεφ, οἶονεὶ κατὰπληκτος ὑπὸ τινος σκέψεως, σοβαρῶς καὶ ἀτενῶς ἐθεώρει τὸν ξένον του, διὰ πλατέων ἠνεωγμένων καὶ ἐκπληκτῶν ὀφθαλμῶν.

— Καὶ βεβαίως αὐτὸ πράγματι φαίνεται ὅτι κἄπως ἔρχεται εἰς τὸν λογαριασμόν, βραδέως ἐπρόφερν οὕτως χαμηλοφῶνως ἐξακολουθῶν νὰ παρατηρῇ τὸν θριαμβεύοντα Ἀντιζίστρωφ.

— Ἀ-ἄ; ! εὐρίσκετε ὅτι ἔρχεται ἔς τὸν λογαριασμόν; ... Ἀλλ' ἐγὼ ἔτσι τὸ εἶπα, μόνον ὡς παράδειγμα, καὶ σεῖς πλέον ἐπιτάσατε τὴν οὐρὰν τῆς ὑποθέσεως! ... Λοιπὸν ἄς ὑποθέσωμεν; ὅτι ὁ Κόροβοφ ἀναχωρεῖ διὰ τὰ πέραν τοῦ Οὐράλ. Εἰμπορεῖτε σεῖς μόνος νὰ τὸν διευθύνετε πρὸς τὰ ἐκεῖ;

— Βεβαίως, ὅχι! ... Πῶς θὰ εἰμπορέσω ἐγὼ νὰ τὸ κάμω; !

— Δὲν εἰμπορεῖτε; ... Χε-χέ! Καὶ ἀκόμη ἀνήκετε μετὰ τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κόσμου, καὶ δὲν εἰμπορεῖτε! ἔλεγεν ὁ Ἀντιζίστρωφ ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον πανηγυρίζων τὸν ἐπὶ τοῦ Βελτίστσεφ θρίαμβόν του. Καὶ ὁ φίλος σας Σνίτσηλ πῶς νομίζετε, εἰμπορεῖ αὐτὸς νὰ τὸ κάμῃ;

— Ἀμφιβάλω, ἂν εἰς κάθε ἓνα εἶνε τοῦτο κατορθωτόν.

— Ὡστε λοιπὸν καὶ διὰ τὸν «πολυσέβαστον συνεργάτην σας,» φὸν Σνίτσηλ εἶνε τοῦτο ἀκατόρθωτον;

— Ναί, ἀδύνατον.

— Λοιπὸν διὰ κάποιον εἶνε δυνατόν ἴσως. Ποῖός τὸ ἔξυρει!

— Ποῖος λοιπὸν εἶνε αὐτὸς ὁ κάποιος; ἐδοκίμασεν ὁ Βελτίστσεφ.

— Εἶνε δυνατόν, σὰς εἶπα! ... Ἐπομένως ὑπάρχει καὶ κἄποια μυστηριώδης δύναμις, ἡ ὁποία δύναται νὰ τὸ κατορθώσῃ.

— Ὁ νόμος, βεβαίως; μετὰ μειδιάματος παρετήρησεν ὁ Πλάτων Βασιλεβετitch.

— Ὁ Νόμος! ... χμ! ... Τί θὰ εἰπῇ νόμος! εἶπεν ὁ Ἀντιζίστρωφ ἐγείρων τὸν δεικτὴν τῆς χειρὸς του. Ὁ Νόμος εἶνε δόκιμος κυνηγός, οὕτως εἰπεῖν, παραμονεύων καὶ ἀναμείνων τὸ θηρίον διὰ τὰ τοῦ ρίψῃ τὴν εὐστοχὸν βολὴν του· τὸ δὲ ἔργον τοῦ δοκίμου κυνηγοῦ εἶνε νὰ διευθύνῃ ἐπιτηδεῖως τὸ θηρίον ὑπὸ τὴν βολὴν τοῦ νόμου! Αὐτὸς λοιπὸν ὁ δόκιμος κυνηγός εἶνε ἐκείνη ἡ δύναμις, τὴν ὁποίαν ἔλαβον τὴν τιμὴν νὰ σὰς εἰπῶ. Καὶ ἡ δύναμις αὕτη εἶνε ἡ ὀδηγοῦσα, καὶ οὕτως εἰπεῖν, ἡ μητρικῶς φροντίζουσα, διότι ἂν αὕτη

σκεφθῇ νὰ διευθύνῃ τὸν Κόροβοφ εἰς μέρη μακρυνά, αὐτὴ ἡ ἰδία πάλιν θὰ μερμνήσῃ περὶ αὐτοῦ, ὥστε ὁ ἐκεῖ βίος του νὰ ἦνε ὅσον τὸ δυνατὸν ἄλυσος καὶ ἀνώνυμος, διότι αὐτὸς ὁ Κόροβοφ θὰ καθίστατο εἰς ἐκ τῶν πρακτόρων τῆς δυνάμεως ταύτης καὶ θὰ διεξήγαγεν ἐκεῖ τὰς ὑποθέσεις της.

— 'Ακούσατέ μου, πῶς προστάζετε νὰ ἐννοήσω πᾶν ὅ,τι εἶπατε; ἠρώτησεν ὁ Βελτίστσεφ, προδήλως, εἰς ἄκρον ἐνδιαφερόμενος ἐκ τῶν ὑπὸ τοῦ ξένου του λεχθέντων.

— "Ὅπως θέλετε ἐννοήσατέ τα! ἐξάγων τὰς χεῖρας ἐκ τῶν θυλακίων του ἀπήντησεν οὗτος. 'Αλλὰ καὶ ἂν δὲν τὰ ἐννοήσατε, διόλου δὲν με μέλλει!... 'Εγὼ ὅλα αὐτὰ σὰς τὰ ζωγραφίζω μόνον ὡς παραδειγμα, καὶ τίποτε ἄλλο.

— Καὶ σὰς εἶνε πολὺ γνωστὴ ἡ «δύναμις» αὕτη;

— Χμ!... 'Αν τὴν 'ξεύρω ἢ ὄχι, σὰς δὲν σὰς ἐνδιαφέρει! ἐγὼ μόνον σὰς προτείνω, βουλὲ-βού, λοιπὸν βουλὲ-βού! Πῶς δὲ θὰ τὰ καταφέρω, ἐγὼ πλέον τὸ 'ξεύρω! Σεῖς ὅμως ὅταν ἰδῇτε πραγματοποιουμένην τὴν ἀποστολὴν μου, ἐντίμως καὶ ἀκριβῶς, τότε θὰ μοῦ μετρήσετε τὴν συμπεφωνημένην πληρωμὴν. 'Ἰδοὺ τὸ πᾶν! Τί χρειάζονται τὰ λόγια; Μήπως σὰς ζητῶ ὅλον τὸ ποσὸν προκαταβολικῶς; 'Αν δὲν τὸ κατορθώσω μὴ μου δώσετε, κ' ἐτελείωσε;

Μετὰ κόπου ὁ Βελτίστσεφ συγκρατῶν τὸ μειδίμα, ὅπερ ἄλλως τε διέτρεχεν ἐπὶ τῆς μορφῆς του, ἐθεώρει ἐν σιωπῇ τὸν 'Αντιζίστρωφ, ὡς πρωτότυπὸν τι, λίαν ἀξιοπαρατήρητον.

— Τί με παρατηρεῖτε λοιπὸν καὶ μειδιάτε; εἶπεν ἐκεῖνος προσεκτείνων τὸν πόδα καὶ θέτων τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν χειρῶν του εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ἀηδῶς παρδαλωτοῦ καὶ δασημάλλου ἐσωκαρδίου του. Τί; μήπως ἔχετε κανένα ἀγριάνθρωπον ἐμπρός σας;

— Τὸ ὁμολογῶ! ἀνασπῶν τοὺς ὤμους εἶπεν ὁ Βελτίστσεφ, ἄλλως τε καὶ σεῖς δὲν εἴσθε ἄνθρωπος τῶν φιλοφρονήσεων, διὰ τοῦτο βέβαια δὲν θὰ σὰς πειράξῃ ἡ εἰλικρίνειά μου. Σὰς θεωρῶ καὶ σκέπτομαι τί εἶδους ἄνθρωπος εἴσθε;

— Ποιός, ἐγώ;... 'Ὅπως δῆποτε δὲν εἶμαι ἄνθρωπος τοῦ φυράματός σας, ὑπερηφάνος, μετὰ συναισθήσεως τῆς ἀξιοπρεπείας του εἶπε κινῶν τὴν κεφαλὴν ὁ 'Αντιζίστρωφ. Καὶ τί σὰς ἐνδιαφέρει, μὰ τὴν ἀλήθειαν τί εἶδους ἄνθρωπος εἶμαι; Τὸ βλέπετε, νομίζω, μὲ χεῖρας, μὲ πόδας, πλασμένος κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν τοῦ κοινοῦ ἡμῶν προπάτορος πιθήκου· ἐν ἐνὶ λόγῳ ἄνθρωπος καθ' ὅλα! 'Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ἐσωτερικόν μου, ἢ πρὸς τὸ παρόν, δὲν σὰς ἐνδιαφέρει! 'Αλλως τε, ἐγὼ βλέπετε δὲν ἐνδιαφέρομαι νὰ μάθω, σεῖς τί ἄνθρωπος εἴσθε; λοιπὸν τί ἐνδιαφέρεσθε σεῖς;... 'Αφοῦ ὅμως εἴσθε τόσο περιεργός, εἰμυρῶ νὰ σὰς εἶπω, ὅτι εἶμαι υἱὸς πτωχῶν, ἀλλὰ ποταπῶν γονέων, ἐξεπαιδεύθην εἰς ἱερατικὴν σχολὴν, δαρεῖς καὶ

ἀποδιωχθεὶς πολλάκις, ἐπωλήθην εἰς τὸν στρατὸν, ἀλλ' ἐξηγοράσθην ἀπὸ μίαν ψυχρόνην χήραν ἐμπόρου, εἰς τὴν ὁποίαν ἤρεσα πολὺ, ὡς ἐλκυστικὸς ἄνδρας. 'Ακολούθως ἀνεμίχθην μετὰ τῶν φοιτητῶν (πάντοτε ἀνόητοι!), καὶ ἐξ αἰτίας τῶν ἡμῶν μίαν φορὰν ἐρμητικῶς κλεισμένος εἰς τὸ φρούριον τοῦ Πετροπαύλφσκ, ἔπειτα ὑπηρετήσα εἰς τὸ ἐλεγκτήριον, ἐξεδιῶχθην δι' ἀσέβειαν πρὸς τοὺς προϊστάμενους μου καὶ τώρα, ἄγων τὸ τριακοστὸν τρίτον τῆς ἡλικίας μου ἔτος, διατελῶ ὡς ἰδιαίτερος βοηθὸς τοῦ φίλου σας. 'Ἰδοὺ ὅλη ἡ αὐτοβιογραφία μου! 'Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὸ ποῖόν μου, σὰς λέγω, ὅτι ἴσως εἶμαι μέλος διεθνούς τινος κομητάτου, ἴσως δὲ καὶ μυστικὸς πράκτωρ τῆς ἀστυνομίας, ἴσως δὲ καὶ τὸ ἓν καὶ τὸ ἄλλο μαζύ. 'Ἰσως μ' ἀποστείλουν εἰς Εὐρώπην ἵνα κατασκοπεύω τὸν Νετσάγεφ ἢ τοὺς παραχαράκτας τῶν χαρτονομισμάτων, κ' ἐγὼ τοὺς ἀνακαλύψω καὶ φέρω εἰς Ρωσίαν καμμίαν βαλίζαν ἀπὸ χαρτονομισματα καὶ τὰ θέσω εἰς κυκλοφορίαν καὶ δι' αὐτὸ μοῦ κρεμάσουν εἰς τὴν κομβιοδόχην μου τὸ παράσημον τοῦ Βλαδημίρου, κ' ἐγὼ πλέον μὲ τὰ χρηματάκια μου πέρνω τὸν δρόμον μου καὶ τραβῶ κάπου εἰς τὴν 'Ελβετίαν, καὶ τώρα εἰμυρεῖτε νὰ ἔχετε δι' ἐμὲ ὁποιανδήποτε ἰδέαν θέλετε; ἐγέλασεν ἐν τέλει ὁ 'Αντιζίστρωφ.

— 'Εγὼ φρονῶ, ὅτι ἐν πάσῃ περιπτώσει εἴσθε ἓνας ἀγύρτης πρώτης! ἐγέλασεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῦ ὁ Βελτίστσεφ.

— Ποιός, ἐγώ; 'Ὅλοι εἴμεθα ἀγύρται, ὅλοι εἴμεθα ἄνθρωποι, κύριέ μου! μετ' οἰκειότητος ἐκτύπησεν αὐτὸν εἰς τὸν ὦμον ὁ κύριος 'Αντιζίστρωφ. 'Αλλά, πρὸς τί νὰ χάνωμεν τὸν καιρὸν μας, μὰ τὴν ἀλήθειαν! Εἰπέτε εἰλικρινῶς: 'Επιθυμεῖτε νὰ ἐπωφεληθῇτε τῶν ἐκδουλεύσεών μου, ἢ δὲν ἐπιθυμεῖτε;

'Ὁ Βελτίστσεφ συνωφρυνθὴν ἐλαφρῶς.

— Δὲν ἀρνούμαι ὅτι θέλω νὰ ἐπωφεληθῶ τῶν ἐκδουλεύσεών σας, εἶπεν οὗτος, ἀποφασίσας νὰ μείνῃ εὐσταθὴς καὶ νὰ προσενεχθῇ ἄνευ φιλοφρονήσεων πρὸς τὸν κύριον τοῦτον.

— Τότε λοιπὸν τὸ συμβόλαιον ἐμπρός! ὑπέλαβεν ὁ 'Αντιζίστρωφ.

— 'Ὅχι, ἀποτόμως ἡρνήθη ὁ Πλάτων. Οὐδεμίαν γραπτὴν, τοσοῦτ' ὃ μᾶλλον, μωρὰν καὶ ἀνόητον συμφωνίαν θέλω νὰ κάμω. Αὕτη εἶνε ἡ τελευταία μου λέξις. Θέλετε νὰ ἐμπιστευθῇτε εἰς τὸν λόγον μου, τότε ἐνεργήσατε· δὲν θέλετε, ὅπως ἐπιθυμῇτε! Κανένα ἀκόμη δὲν ἠπάτησα καὶ εἰς τὰς πληρωμάς μου εἶμαι ἀκριβής, τοῦτο δύναται νὰ τὸ βεβαιώσῃ ὅλον τὸ χρηματιστήριον, δὲν ἔχω δὲ ἀφορμὰς νὰ ἀπατήσω ὑμᾶς διὰ τοιούτου εἶδους ὑπηρεσίαν· ἐννοεῖτε, ὅτι ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, ἐκθέτω τὸν ἑαυτόν μου, ὃχι μόνον ἀπέναντι ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ ἀπέναντι τοῦ δικαστηρίου, καὶ ἀπέναντι τῆς κοινωνίας· καί, ἐπὶ τέλους, πέντε χιλιάδες ρούβλια, εἶνε δι' ἐμὲ τόσο μὴδαιμόν πρᾶγμα, ὥστε οὐδέποτε θὰ καταδεχθῶ νὰ διαταράξω τὴν πίστιν τοῦ ἐντίμου ὀνόματός μου.

'Ὁ 'Αντιζίστρωφ ἐσκέπτετο κεκυφώς.

— 'Εχετε δίκαιον! συνήνεσεν οὗτος. 'Ας γείνη ὅπως τὸ θέλετε!... 'Ὡστε, οὕτως εἰπεῖν, ἐν ἀμοιβαίᾳ σεβασμῷ καὶ ἐμπιστοσύνῃ; 'Αξιόλογα! Τώρα ὅμως, ἐπιτρέψατε νὰ σὰς ζητήσω διὰ τὴν προκαταρκτικὴν ἐργασίαν... 'Ολίγα μόνον χρειάζονται, διακόσια μόνον ρούβλια, ὃχι περισσότερα.

— Καὶ ἂν μ' ἀπατήσετε; ἐγέλασεν ὁ Βελτίστσεφ.

— 'Ὡστε καὶ σεῖς σκοπεύετε νὰ μὲ ἀπατήσετε; προσβληθεὶς ἐπρόσθεσεν ὁ κ. 'Αντιζίστρωφ. 'Αφοῦ ἐγὼ σὰς πιστεύω, καὶ σεῖς ὀφείλετε νὰ μὲ πιστεύετε. Φρονῶ ὅτι, ὅπως ἐγώ, οὔτε καὶ σεῖς θὰ ἔχετε κάποιαν τιμὴν!... 'Επειτα καὶ ἂν σὰς ἠπάτων, τί εἶνε διὰ σὰς ἑκατό, διακόσια ἐκεῖ ρούβλια; 'Εσεῖς γὰρ μιὰ βραδρὰ ἡμυρεῖτε νὰ πετάξετε εἰς καμμίαν γαλλίδαν τὸ δεκαπλάσιον τοῦ ποσοῦ τούτου, χωρὶς νὰ συνοφρυνθῇτε, κ' ἐδῶ ἐξαφνα ἀμφιβάλλετε· εἰμυρεῖ νὰ μὲ γελάσῃ τάχα!... 'Εχ, σεῖς; ἀριστοκράται! Μήπως θὰ μοῦ τὰ χαρίσετε; Σὰς δίδω ἀπόδειξιν, ὅτι ἔλαβον τάχα ἀπέναντι τῆς πρὸς διεξαγωγὴν γνωστῆς ὑποθέσεως τόσα. Εἰμυρεῖτε νὰ τὴν παρουσιάσετε εἰς τὸ δικαστήριον!

'Ὁ Βελτίστσεφ σκεφθεὶς ἐπέθετο ἐπὶ τῆς τραπέζης δύο ἱριδόχροα τραπεζογραμμάτια τῶν 100 ρουβλίων.

— Σὰς προειδοποιῶ ὅμως, ὅτι χωρὶς λόγον δὲν θὰ σὰς δώσω περισσότερα, μετὰ σοβαρότητος προειδοποίησιν οὗτος· ἂν ὅμως ἴδω τὸ ἐλάχιστον εὐνοικὸν ἀποτέλεσμα, εἰμυρεῖτε θαρραλέως νὰ ἔχετε πεποίησιν εἰς τὸ ταμεῖόν μου, καὶ αἱ πέντε σας χιλιάδες εἶνε εἰς τὴν διάθεσιν σας ἀμέσως.

— 'Ὡστε λοιπὸν, τὸ χέρι σας! ἐπρότεινε τείνων τὴν χεῖρά του ὁ κ. 'Αντιζίστρωφ καί, θλίψας ἐν αὐτῇ τὴν χεῖρα τοῦ Βελτίστσεφ ἐκάλυψεν αὐτὴν ἄνωθεν διὰ τῆς ἐτέρας παλάμης του.

[Ἔπεται συνέχεια].

ΑΓΑΘ. Γ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Εἰς τὸ προσεχές:

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΤΗΣ ΑΝΝΕΤΑΣ

Λήγημα

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

A. SCHNEEGANS

ΣΙΚΕΛΙΚΗ ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ

[Συνέχεια]

'Αλλὰ καὶ ἐκ τοῦ λαοῦ δὲν ὑπέρουν αἱ εὐφυεῖς μεταμφιέσεις, δι' ὧν πικρότατα, ἀλλὰ καὶ λίαν ἐπιτυχῶς, διεκωμῶδουν γνωστὰ πρόσωπα καὶ σύγχρονα γεγονότα· αἰφνης λίαν θὰ ἐξεπλήσσετο ὁ διοικητὴς αὐτός, ἐὰν ἐβλεπε δύο ὁμοίους διοικητάς, ἔχοντας τὰ ἴδια μὲ αὐτὸν ἐνδύ-